

komme i Tanker om at indstille en afgaaet Minister til højere Pension eller give ham et Embede. Det kan lige saa let ske, at Efterfølgeren glemmer det. Det gjorde i alt Fald min Efterfølger. Han indstillede hverken mig eller mine Kolleger til højere Pension eller til et Embede i Staten. Da jeg anden Gang havde været Minister — og havde været Minister i 7 Aar —, mente jeg derfor, at det ikke kunde bebrejdes mig, at jeg tog fuld Pension.

Altsaa Systemet er godt nok, det kan skaffe en afgaaet Minister Vederlag for, hvad han har maattet ofre ved at paatage sig Ministerstillingen; og det skulde han gerne kunne have nogen Sikkerhed for; thi ellers maa mange, som maaske var mest egnede til at blive Ministre, afholde sig derfra af økonomiske Grunde, eller ogsaa maa en Minister, medens han endnu er Minister, reservere sig en Statsstilling, og dette maa dog siges at være højst uheldigt. Jeg tror derfor, at den Ordning, der foreligger, er god. Det er et Spørgsmaal om Takt, om den bliver benyttet rigtigt, og derfor har det ærede Medlem ogsaa Uret, naar han siger: Jeg angriber ikke nogen Person; thi hvis der er nogen, der efter det ærede Medlems Mening har misbrugt den til at faa kongelig Resolution for højeste Pension, har de efter det ærede Medlems Mening baaret sig urigtigt ad og været taktløse. Saa angrib de Personer, som har baaret sig urigtigt ad, men lad være med at slaa i Flok her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller omtalte, at en Malmø-Fabrik havde paaført den danske Tekstilindustri en stærk Konkurrence. Det ærede Medlem Hr. Pürschel omtalte Sagen i Gaar, men han erkendte dog, at der maatte være Tid til en Undersøgelse af Sagen, inden man foretog noget. Ikke desto mindre rykker nu et Medlem af det konservative Folkeparti frem om samme Sag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der talte i Gaar, havde Ret i, at der skal Tid til at undersøge Sagen. Men for øvrigt hviler Sagen, som den nu foreligger, paa et meget løst Grundlag. I det Andragende, som er aftrykt, særlig i den konservative Presse, er der ingen Beviser, men kun Paastande. Et konservativt Blad har gjort gældende, at det var en Tysker, som havde Fabrikken. Formodentlig skulde det lyde bedre. Men desværre for Bladet er det en Svensker.

Der bliver ingen Nationalisme ud af den Sag. Det siges endvidere, at Manden skulde være 80 Aar. Hvis han er saa gammel og alligevel kan paaføre hele Tekstilindustrien i Danmark denne Konkurrence, maa han være en meget dygtig Mand, eller ogsaa er de danske Fabrikker ikke dygtige. Men i det hele: Hvis det er muligt for den svenske Tekstilfabrikant at paaføre den danske Industri en saadan døbringende Konkurrence til Trods for den høje Valuta i Sverige, er der først og fremmest Grund til at spørge: Hvad har de danske Fabrikker gjort i den Sag? De maa dog først gøre en Indsats, inden de kommer og forlanger Hjælp hos Staten. Men foreløbig er der intet gjort. Yderligere gør den Omstændighed, at det konservative Folkeparti og Venstre har hindret Regeringen i en Importregulering, som nok kunde anvendes i saadanne Spørgsmaal, det ganske meningsløst, at man kommer og kræver, at Regeringen i Huj og Hast skal foretage sig noget i denne Sag, hvor det første Spørgsmaal dog er: Hvad har de Herrer selv gjort for at imødegaa Konkurrencen?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Til det ærede Medlem Hr. Sundbo vil jeg sige, at han maa ikke have hørt rigtigt efter, for jeg har ikke med et Ord nævnt den svenske Fabrik i Malmø, og jeg har ikke noget som helst imod, at der finder en Undersøgelse Sted først. Det eneste, jeg har gjort, er, at jeg har spurgt Hr. Statsministeren, hvad han agter at foretage i den Anledning, saa det ærede Medlem Hr. Sundbos korte Bemærkning er ikke paa sin Plads.

Det samme gælder for øvrigt det ærede Medlem Hr. Zahles Bemærkning om, at det eneste, der kræves ved Tildeling af Ministerpensioner, er Takt. Ja, jeg haaber, at der i dette Land altid vil være taktfulde Ministre, men det er dog ikke givet, at Takt netop hører til de Egenskaber, der er absolut nødvendige for, at man kan blive Minister, selv Statsminister, saa jeg maa sige, at dette forekommer mig ikke nogen betryggende Garanti. Jeg har ikke angrebet nogen Person, jeg har tværtimod sagt, at jeg anerkender, at mange af de Mænd, der oppebærer endogsaa højeste Pension for Livstid, 12 000 Kr. om Aaret, gør det med den fuldeste, ikke blot juridiske, men ogsaa moralske Ret. Det er Systemet, jeg angriber, og jeg har dokumenteret — det ærede